

VINCENT

Úvodník

Milí čtenáři,
s náhlým příchodem snad všem vítaného jara, které nám přineslo krásné a slunečné počasí, se dokonce i naše redakce konečně „probrala“ z dlouhého „zimního spánku“ a připravila pro vás dubnové číslo.

Vincent podstoupil v nejbližší době hned několik změn. Odesla dlouholetá šéfredaktorka Kristýna Badalíková a zároveň přibýlo 5 redaktorů. A jak už to s příchodem nových lidí bývá, pustili jsme se s chutí do renovací.

Mezi první patří úvodní strana a nová grafika nadpisu, kterou vytvořila nadaná studentka Jana Ambrúzsová. Dále jsme se pro vás snažili časopis zpřehlednit a vytvořili jsme různé

podrubriky, do kterých budeme přispívat podle vlastních zájmů a koníčků. A sladká tečka na závěr, založili jsme foto soutěž: „Dětství učitelů“, ve kterém můžete vyhrát poukázku na zmrzlinu do místní cukrárny U Janovských.

Časopis bude každý měsíc obsahovat zmiňované podrubriky a pravidelnou přílohu na různá témata, v aktuálním čísle jsou to „překvapivě“ Velikonoce.

Všichni doufáme, že provedené i plánované inovace povedou ke zlepšení, Vincent začne vycházet častěji (alespoň jako za „starých časů“) a díky rozšíření našich témat si každý alespoň trochu přijde na své.

Krásné jarní, snad slunečné dny nejen s Vincentem přeje redakce.

Andrea Čubelová, (6.A)

Obsah

str. 1-2 .....Aktuality
str. 3 ..... Rozhovory

str. 3-4 ..... Vaříme s ...
str. 3 ..... Učitel vs. žák
str. 4-5 ..... Filmotéka
str. 5-6 ..... Zvířata
str. 6 ..... Věda a technika
str. X ..... Příloha Velikonoce

Soutěž

Pamatujete na soutěž z minulého čísla? Tentokrát jsme vám připravili podobnou... Kdo je na obrázku vpravo? Odpovědi posílejte na vinctet.redakce@seznam.cz

A co takhle založit školní rádio?

Už delší dobu se v hlavách pár lidí zrodila myšlenka na založení našeho vlastního školního rádia. Proto jsme se zeptali několika z vás, co si o tom myslíte. Odpovědi jsme shrnuli do několika vět.

Někteří z vás by možnost vysílání školního rádia nevyužili, ať už z důvodů zaneprázdněnosti anebo jen necítíte sympatie k tomuto projektu, možná proto že si jeho fungování nedokážete dostatečně představit, a tudíž nečekáte možnost velkého uchycení.

Byli zde i tací, kterým se výzva vytvoření rádia zalíbila, a tak nám poskytli několik návrhů.

Vysílání by probíhalo pravděpodobně ráno cca. od 7:00 či o velké přestávce. Byla tu i myšlenka vysílání o volné hodině, avšak z důvodu odlišných rozvrhů studentů a profesorů je tato varianta nemožná. Rádio

by mohlo fungovat každý den, ovšem mohly být na programu i mimořádné vstupy.

Obsahově by program zahrnoval celkový denní šum na škole, blížící se akce, rozhovory s profesory i studenty o široké škále témat. Touto formou by se mohly zviditelnit talenty těch nejmenších studentů gymnázia, kteří ještě nemají tolik odvahy se v novém prostředí prosadit sami. Dokonce bychom mohli vyhlášovat soutěže o nejrůznější ceny.

Jelikož mluvíme o rádiu, nesmělo by jistě chybět ani

originální hudební pásmo. Hudební styly nás všech jsou velmi rozličné, proto by se mohla vytvořit školní hitparáda. O oblíbenosti písní byste rozhodovali vy na webových stránkách rádia.

Díky rádiu by se gymnázium mohlo stát o krok modernějším a navíc VY byste byli informovanější. Ovšem práce na rozběhnutí tohoto „skromného projektu“ je ještě mnoho, ale pokud můžu mluvit za naše, doufáme, budoucí rádio, velice se těšíme na vaši přízeň.

Všem, kteří již přispěli svými názory a nápady, děkuji. A pokud máte připomínky a nápady na zrealizování, vylepšení a zajištění co nejlepší funkčnosti, pište nám na email: gymradio@seznam.cz

Veronika Hlaváčová (7.A)

Kulturní akce

Nové Město na Moravě:

30.3. - 29.4.19:00 — Výstava výtvarného oboru ZUŠ Jana Štursy
27.4.19:00 — No Name koncert slovenské pop-rockové skupiny - 330 Kč

Ostatní:

3.4. --- Křest nové desky kapely Poletíme? - Brno, klub Desert
11.4. --- Koncert Tomáše Kluse - Třebíč
16.4. --- Koncert Petra Koláře - Humpolec
17.4.19:00 --- Tomáš Klus, Divadelní tůra k novému albu Racek - Jihlava, Dům Kultury a oborů
18.4.17:30 --- John Carter: Mezi dvěma světy - Žďár, Kino Vysočina

Dr. Max

Mnozí z vás si jistě všimli, že v našem městečku došlo k určitým změnám, co se týče – teď již bývalého obchodu s vietnamským zbožím zvaného „Asia shop“, který se nachází na Vratislavově náměstí hned vedle polikliniky. Po vyprodání zboží se tito podnikatelé přesunuli do budovy naproti poště, kterou „hlídají“ dva kamenní lvi.

A co nahradí stávající firmu? Další z poboček velmi známé a výhodné sítě lékáren Dr. Maxe. Paradoxem se stává, že stejně tak jako vietnamských obchodů, tak i lékáren je v našem, jak už jsem na začátku napsala,

městečku více než dost, dalo by se říci, že i nadprůměrný dostatek. Ale na rozdíl od asijských podniků, lékárenský nárůst si vzájemně nijak neprospívá. Ba právě naopak, zvláště vybudováním této „velmoci“. Město

si ovšem tímto souhlasem nejspíše zažádalo uvolnění prostor soukromých lékáren, které se po zahájení provozu „Dr. Maxe“ budou muset opravdu velmi ohánět, aby si udržely své pozice. Tato pobočka se nejspíše

stane nejmenší konkurencí pro nemocniční lékámu, protože je přece jen nemocniční, a tak předpokládáme, že lidé dají raději o dejte tomu dvě koruny víc, než aby se museli „vláčet“ až na náměstí, což by je pravděpodobně tak jako tak ty dvě koruny stálo za benzín, jestliže by jeli autem. A při dnešních cenách benzínu...

Samozřejmě tímto článkem nechci kritizovat město, Dr. Maxe, novoměstské lékárně, vietnamské obchodníky nebo snad lidi jezdící autem. Nabádám vás jenom k tomu, abyste se také zamysleli nad děním tohoto typu v našem městečku.

Anežka Prosecká (6.A)

Školní jídelna Druhé dějství

Každý z nás už jistě zaznamenal změny, jež prodělala naše školní jídelna za poslední rok. Změnila se trvalá výzdoba (ano, ty kytičky na stolech místo ubrusů), jídelníček (nezaměňujte prosím za slovo „jídlo“, zde mám na mysli především páteční saláty) a přibyla skla u výdejny (zčásti kvůli hygieně, zčásti kvůli útlumu hluku).

Nejvýraznější změnou je však bezesporu objednávací terminál. Jeho umístění vedle okna do kanceláře u někoho vyvolává rozpaky, u jiného značné rozhořčení. Pojdme se na něj tedy podívat zblízka.

Hlavním důvodem samotného pořízení jsou usnadnění práce v kanceláři (terminál funguje jako samoobslužna, kde strážník provede změny sám) a také větší přehled. Terminál trvale nahradí objednávací zařízení u vchodu.

Narozdíl od I. ZŠ, která má podobné zařízení už dlouho, je terminál v naší jídelně modernější. Obrazovka je barevná a ovládá se dotykově, což je jistě výhoda. Jídelníček se dá zobrazit měsíc dopředu, takže můžete změnit objednávku, případně si celý oběd dohlásit. Zapomenete-

li si čip, dá se vytisknout náhradní stravenka. V takovém případě zajděte do kanceláře, kde dostanete na své jméno čtyřmístné číselné heslo. Tímto způsobem se však nedá oběd dohlásit – tak funguje zabezpečení. Je tedy nutné nosit čipy u sebe!

Nevýhodou je nízká rychlost zařízení – na vině je pomalý Windows, takže zatímco důchodci a prvníáci si jídla pročítají, našinec se ve frontě nudí.

Ptáte se, co tedy dělat, abychom nepříjemným frontám unikli? Chodte k terminálu ve chvílích, kdy je u něj co nejméně lidí. Není-li to možné, vyřídte si obědy pouze na nadcházející týden a ne na celý měsíc, fronty se tak výrazně zkrátí. Je také možné přijít do jídelny už před vyučováním a kuchařky vám přístroj nechají do 8.00 zapnutý.

Co však dělat, jestliže si nahlásíte stravu na týden dopředu, čímž sice snížíte délku fronty, ale už v úterý si nepamatujete, co budete jíst ve čtvrtek? Na to už naše jídelna vychytávku nemá, můžete však použít malý trik – vytiskněte si celý jídelníček doma a obědy si zakroužkujte. Pak se nemůžete splést.

Staré nahradí nové

Nejaktuálnější novinka z prostředí školy se týká rekonstrukce a rozšíření stávajícího antukového hřiště u budovy gymnázia.

Rekonstrukce je rozdělena do dvou etap:

První etapa, které si můžete všimnout nyní na konci března, zahrnuje odstranění stromů a přebytečné vegetace v okolí starého antukového hřiště. Mnohé ze stromů byly již značně poškozeny a mohly by kromě jiného ohrozit i bezpečnost studentů. Avšak milovníky přírody můžeme uklidnit! S tímto projektem je spojen i plán výsadby nových stromků, které nahradí své předchůdce a pomohou k celkovému estetickému zlepšení vzhledu školní zahrady.

Druhá etapa bude zrealizována

v době velkých prázdnin. Proběhne likvidace starého povrchu, vybudování nového a úprava oplocení. V konečné fázi vznikne nový celoročně použitelný prostor, který by v zimě mohl sloužit také jako kluziště.

Do této doby bylo hřiště využíváno při tréninku družstva volejbalistů, pro které jsou prostory mnohdy malé a značně nepraktické. Tudiž po úspěšné rekonstrukci se budeme moci těšit nejen z nového funkčního hřiště, ale také z krásného pohledu na naši nově opravenou budovu gymnázia, která byla schována za velkými stromy a nevzhledně vypadajícím rezavým pletivem antukového hřiště.

Veronika Hlaváčová (7.A)

Pro studenty gymnázia se výhledově plánuje zařídit objednávky přes internet. Stačilo by zadat jméno a e-mail, jak jednoduché. Objednávání by fungovalo stejně jako v jídelně, museli bychom si však zvyknout, že pozdější změny u fyzického terminálu se na tom virtuálním nezobrazí. Celou akci by platil městský úřad, a to částkou 800,- na každých 100 osob. V případě nemoci by ale byly obědy dražší, a to kvůli tzv. nákladové

reži, která s tímto případem nepočítá. Internetové objednávky zatím mohou používat pouze učitelé.

Tato změna by měla být v jídelně na delší dobu poslední, nám tedy nezbývá než si začít zvykat. Dobrou chuť.

Za poskytnutí informací děkuji paní Jaroslavě Bílé, vedoucí školní jídelny.

Martina Pejchlová (7.A)

Dětství paní profesorky Pavlínky Macové

Někdo (možná) v našem minulém čísle zaregistroval „tajemnou“ fotku z dětských let jednoho z našich kantorů. Pokud jste si soukromě, sami pro sebe, báдали, že jde o paní profesorku Macovou, uhodli jste. Její ochota nám umožňuje nahlédnout blíže do soukromí a doufáme, že nezůstane jen u jednoho vyučujícího, ale podaří se nám nashromáždit nejrůznější vzpomínky na dětství i dospívání.

• Jak vzpomínáte na svá dětská léta?

Můžu říct, že velice ráda, užívali jsme si.

• Z kolika jste dětí?

Pouze ze dvou, ale měla jsem kliku, že v ulici byli stejně staří kluci, čili my jsme řádili s klukama šíleným způsobem. Indiáni, policajti, fotbal a takový. A mám nedaleko rodinu v Jiřkovcích, tam se nás vždycky sešlo 9 bratránců a sestrů, skoro stejného věku, a to mělo grády, holky jako my na seníku, ve stodole jsme prolezly všechno.

• A ten sourozenec je bratr nebo sestra?

To je mladší sestra.

• Jaká jste byla studentka?

Líná, nechtělo se mi učit, hrozně nerada jsem se učila, odmítala jsem se zásadně učit, čili uměla jsem pouze předměty, které jsem se naučila ve škole, které se daly pochopit: matematika, fyzika, deskriptiva. Mor byla čeština s dějepisem.

• Které školy jste navštěvovala?

Na základku jsem chodila tady na dvojku, pak sem na gymnázium, a pak jsem šla do Olomouce na vysokou, na matematiku a deskriptivu, co jsem se nemusela na gymnázium učit.

• Vy jste vystudovaná učitelka? Proč jste se tak rozhodla?

Já jsem vystudovala kantořinu. Původně jsem chtěla stavařinu, ale to se v naší době moc nenosilo, tam holky vařily kafe, i když byly inženýrky, tak mně to naši nedovolili, tak nic jiného s těmi předměty nebylo než kantořina.

• Měla jste tady na škole nějaké profesory, které bychom mohli znát?

Paní profesorka Straková, Koteňová, pan profesor Kotovic, ten začínal, když já jsem nastoupila na gymnázium a všichni ti, co odcházeli do důchodu, mě učili.

• Jak vzpomínáte na svá studia tady?

My jsme byli třída celkem bujná, já jsem v té době popravdě byla docela klidná a tichá. Byli jsme třída napůl sportovka a měli jsme tam kluky vrcholáky lyžaře. To byli kluci už v těch 15-16 letech skoro dvoumetroví, a to bylo něco. A vyváděli hoši hodně a jako třídní jsem měla právě prof. Čechovskou, tak to jsme si užívali. Prováděli jsme kde co, výlety byly nádherné. Jako třída jsme mívali – kluci každý týden – třída tak co měsíc, takový „čoch“, se tomu říkalo, na skalce nad koupalištěm.

Ve třídě nás bylo strašně moc – 37. První rok, co jsme byli ve škole, tak to byl současně první rok, kdy s námi šla i paralelní třída z 8. ročníku ZŠ.

• Proč jste se rozhodla učit právě tady? (I když, je to logické, když odtud pocházíte...)

Tak nějak jsme to skončili, protože tu byl barák a bylo bydlení.

• Co jste dělala ve volném čase?

Četla a četla a četla.

• Potom tedy nejoblíbenější kniha?

Já jsem měla hrozně ráda Jirásku.

• Tak Vám moc děkujeme.

Rádo se stalo.

Anežka Prosecká, Andrea Čuhelová, Karolína Prokopová (6. A)

PROFESOR vs. ŽÁK aneb Nikdo není dokonalý

Monika Marshallová vs. Filip Mazel

Jednou z Vincentových nových rubrik je vědomostní kvíz, který porovnává vědomosti vždy jednoho zástupce sboru profesorů a jednoho z řad studentů. Vždy jim bude položeno 7 otázek z různých oborů. Co myslíte, jsou naši pedagogové chytřejší než samotní studenti?

Otázky a jejich řešení:

1.) Co se stane, posolíme-li plamen?

Změní barvu.

2.) Co je to „Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipukakapikimaungahoronukupokaiwhenuakitanatahu“?

Název hory/sopky na Novém Zélandě.

3.) Jaký je rozdíl mezi muzikálem a operetou?

Téměř žádný, opereta je „předchůdcem“ muzikálu.

4.) Co znamená pojem „špigl“?

Zrcadlo.

5.) Jak se ve slovinštině nazývají děti?

Otroci.

6.) Co je to „pikador“?

Párek v rohlíku podle českobudějovické mluvy.

7.) Podle čeho vznikla sportovní disciplína maraton?

Podle vítězné bitvy, kvůli které voják Feidippides uběhl neskutečnou vzdálenost, aby Marathonu zvěstoval zprávu o vítězství. Po úspěšném vyřízení okamžitě zemřel vyčerpáním.

Odpovědi profesorky Marshallové:

1.) Bude slavný

2.) Název vesnice někde v Guatemale

3.) Muzikál se zpívá a opereta se taky zpívá

4.) Bratranec Enšpiгла

5.) Není to jako nějaká nadávka

6.) Je to předchůdce Pikaču

7.) To vzniklo podle toho městečka Marathon

Odpovědi Filipa Mazla:

1.) Zezelená

2.) Město nebo hora na Novém Zélandu

3.) No tak se podívejte, muzikál má děj, opereta má divný děj

4.) Zrcadlo

5.) Slovinštinu není můj nejoblíbenější předmět, asi fakani

6.) Hamburger

7.) V roce 490 BC, řecko-perské války – bitva u Marathonu, jméno běžce bylo „Rychlé nohy“

Veronika Hlaváčová, (7. A)

VAŘÍME S...

Jak určitě ze života víte, neexistuje jen naše česká kuchyně, ale i spousta cizích a velice chutných pokrmů. My bychom vám prostřednictvím naší rubriky „Vaříme s...“ chtěli ukázat některé z nejrůznějších kulinařských specialit, a to konkrétně ty, jež mají v oblibě naši milí profesori a profesorky.

Jako první si pozici „kuchařského guru“ mohl vyzkoušet pan profesor Miloš Bukáček. Proč právě on? Jako učitel zeměpisu mohl mít možnost, dočíst se o nejrozmantějších kulturách různých zemí, do nichž nepochybně znalost kuchařská jistě patří. Recept si můžete přečíst na další straně

Bukyho těstoviny s játrovou příchutí

Potřebujeme:

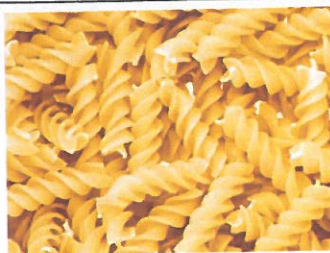
- Těstoviny (nejlépe vrtulky)
- Houby (ideálně křemeňáci – sušení nebo „živí“)
- Játro (králíčí)
- Sůl, pepř

Postup:

Do hmce s vroucí osolenou vodou (někdo dává i pár kapek oleje) dáme vařit vrtulky na cca. 7 – 10 min., až budou „al dente“. Potom do jiného

hmce dáme na plátky nakrájené houby, které podusíme a později k nim přidáme i játra, která jsme také

podusili. Smícháme a vzniklou směs dokořeníme podle chuti. Podáváme s těstovinami.

Podle mě to zní velice lákavě a byl by hřích tento recept nevyzkoušet.

Redakce Vincenta vám p. eje
Bon appetit!

Veronika Hlaváčová (7.A)

ABSOLVENTI UŽ BOJUJÍ JINDE

Nejen pro naše milé maturanty jsme se rozhodli kontaktovat některé z absolventů, kteří již pilně studují na zajímavých vysokých školách, a inspirovat. Naším plánem je vás v každém čísle seznámit s jedním z oborů a usnadnit tak vaše další kroky v budoucnosti.

Biomedicína

Naším prvním „pokusným králíkem“ se stala Lenka Dvořáková. Třetím rokem studuje Biomedicínskou informatiku a inženýrství v Brně na VUT, což je – jednoduše řečeno – technika v lékařství. Jelikož mě samotnou tento obor zajímá, otázek jsem pokládala opravdu hodně, proto vám přináším jen stručný výťah hlavních informací.

Obor je to zajímavý a hlavně nový. Studuje se současně na dvou fakultách: elektrotechnické (VUT) a lékařské (Masarykova univerzita) s tím, že je vedený pod technikou. Rozdíly mezi systémy studia jsou poměrně velké.

Na VUT se dbá na aktivitu během semestru,

bodově se oceňují protokoly, průběžné testy apod. Závěrečná zkouška je potom písemná, ale není jedinou propustkou k pokračování ve studiu.

Naopak MUNI nepřikládá semestrální činnosti žádnou váhu, kromě získání zápočtů projdete jediné se zvládnutou (většinou) ústní zkouškou.

Podle osobního názoru také hodně záleží na profesorovi a jeho stylu učení, které je například na VUT hodně podobné.

Mezi medicínské předměty patří např. biochemie, fyziologie, genetika, patologie, klinická medicína, první pomoc nebo zdravotnická etika

Ze začátku je dobré mít všeobecný přehled přírodních věd, jelikož v prvním semestru se objevuje od každého něco, proto je výhodou sem

jít z gymnázia, ale i absolventi technických středních škol vše s trochou pílě doženou.

Výhodou je orientace v chemii, zvláště organické, v matematických derivacích a integrálech a v molekulární biologii a genetice. Tyto znalosti se dají načerpat v příslušných seminářích, volitelných od třetího ročníku vyššího gymnázia.

Uplatnění by, vzhledem k technické stránce oboru, mělo být široké. Ovšem také není úplně jisté a ověřené, jelikož z oboru jsou zatím pouze bakaláři. Ti dělají například 3D modely srdce v brněnské nemocnici. Nicméně naděje je veliká, jelikož se medicína stále vyvíjí a víze budoucnosti jsou čistě technologicky vyspělé.

Anežka Prosecká, (6. A)

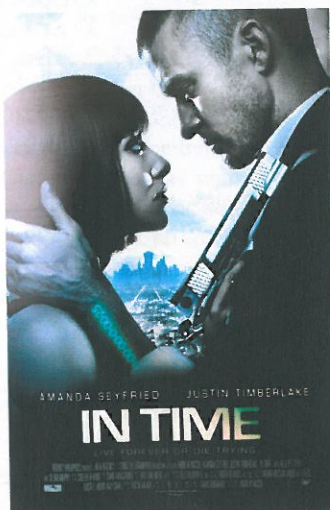
FILMOTÉKA

INTIME

Kolikrát jste slyšeli úsloví: „Čas jsou peníze“? Určitě více než jen jednou. A teď si představte, že by tomu tak vážně bylo. Člověk by si vydělával vlastní život. Bohatí lidé by žili déle, chudí bojovali o každou minutu. Do takové situace je zasazen děj filmu „In time“ (česky: Vyměřený čas). Během neustálé akce a náhlých zvratů vám zároveň dává prostor na zamyšlení se nad filozofií hodnoty času, představou nesmrtelnosti a přesvědčí vás, že méně je někdy více.

Tento americký sci-fi thriller natočil režisér Andrew Niccol a hlavních rolí se ujali Justin Timberlake, Amanda Seyfried (Mamma Mia, Milý Johně, Dopisy pro Julii) nebo Cillian Murphy (Počátek, Temný rytíř).

Anežka Prosecká (6.A)

SIGNÁL

I v této komedii hrají roli peníze, respektive chamtivost, touha a posedlost po nich. Dva bratři zavítají do zapadlé vesničky, kde namluví místním obyvatelům, že jsou inženýři,

hledající nejideálnější místo pro stavbu nového mobilního vysílače. Když se chlapi v hospodě dozví o honoráři, v řádech milionu korun, vypukne ve vesničce doslova bitva, kterou se každý snaží vyhrát, řekněme hezky česky, pomocí úplatků. Situace se vyvíjí podle plánu mladíků, oba jsou doslova hyčkáni místními obyvateli, zpočátku pouze různými svačinkami, později i majetkem, a dokonce penězi. Nejsou to však tito mladíci, kdo nakonec všechny přechytračí a získá peníze ve svůj prospěch.

Ve filmu Tomáše Řehořky hrají: Vojtěch Dyk, Kryštof Hádek, Bolek Polívka, Karel Roden, Kateřina Winterová, v poslední době poukázovaná Eva Josefková a další...

Andrea Čuhelová (6.A)

Další tipy na následující stránce...

WOMAN IN BLACK

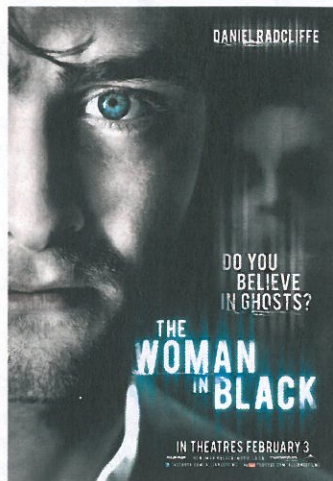
Během odpoledního čaje, vzduch se očekáváním chvěje. Mrázivý chlad, který vám prozradí, že ona tam je. Že město je prokleté, někteří věří. Ale dům v mokřinách je ze všeho nejhorší. Co chce, to se neví. Ale vždy přijde zpět. Příznak temnoty. Žena v černém.

Kolikrát se vám stalo, že byste si při filmu museli strachem zakrývat oči? V případě tohoto děsivého klasického duchařského hororového příběhu ze staré Anglie byste možná měli věřit titulům v magazínech, které vám doporučují „Nedívejte se na to sami!“.

Žena v černém je příběh právníka Arthura Kippse (Daniel Radcliff – představitel Harryho Pottera), jenž se kvůli práci musí vydat do vzdáleného městečka, a proto musí na nějaký čas opustit svého syna.

Film těží valnou část své hrůzy pouze z atmosféry a nejenom ze zvukových efektů, které vás prostě přinutí leknout, i kdybyste byly těmi největšími nebojsy. Děsivé momenty jsou po většinu času hravé, a i když si řeknete „To jsem čekal“, vždycky vás něčím scénou překvapí.

Každopádně Arthur Kippse musí vyřídit závěť zemřelé ženy v domě ležícím uprostřed mokřadů a vy už od první chvíle, kdy vstoupí do domu, máte pocit, že dům žije a dýchá... Celou dobu vás provází temná hudba Marca Beltramiho (Surfárka) a nečekané herecké výkony mladého

Radcliffa, který si svoji první roli po Harryho dobrodružstvích rozhodně vybral dobře, protože mě připadá, že největším úspěchem tohoto filmu není jeho kvalitní zpracování, ale to, že si Daniela už nepředstavíte jako brylatého čaroděje, ale jako rozhodného Arthura Kippse... Za zmínku určitě stojí i známý Ciarán Hinds (Harry Potter, Dluh), který rozhodně velice doplňuje Radcliffa a také Janet McTeer (Čekání na smrt, As you like it), která svoji roli (jako vždy) zvládá na výbornou, navíc režisér James Watkins (Eden lake) danou látku perfektně nastudoval.

Celý film je dle mého jeden velký úspěch, a je mnohem lepší než jeho knižní předloha od Suzan Hill i jeho televizní předchůdce.

Ivan Štrobl, (2. B)

THE MUPPETS

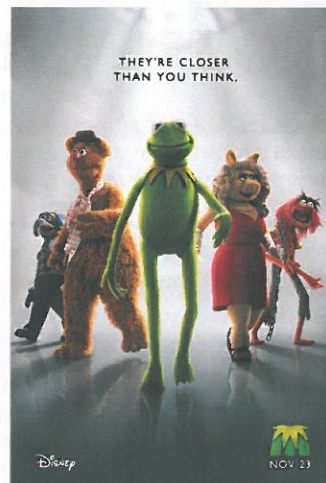
– Vždycky jsem snil o tom, že se sem vrátím.

– Sny!? Tohle jsou noční můry!

– Mana mana?

Ke konci roku 2011 chystal James Bobin (Da Ali G Show, Flight of the Conchords) famózní comeback jednoho z hitů z přelomu 70. a 80. let minulého století, známého především pro nadsázku, hudební parodie a všeobecnou oblíbenost mezi dětmi a jelikož už tenkrát to bylo zvláštním způsobem ulité, rozhodl se to ještě trochu okořenit. Příběh je v podstatě o jednom Muppetim človíčkovi jménem Walter, jeho lidským bratrovi Garym (Jason Segel – How I Met Your Mother, Kamarád taky rád), přítelkyni Mary (Amy Adams – Fighter, Kouzelná Romance) a bandou Muppetů. Film je navíc laděný tak nějak mezi muzikálem, romantickou komedií a parodií sama sebe...

Nicméně, Walter je celý blázen do Muppet show, kterou vysílali už od jeho dětství a tak chce navštívit jejich studio a zde celý příběh v podstatě teprve začíná. Člověk si může užívat milých malých vtipných detailů, které člověka prostě rozehrějí na tu jízdu, která se bohužel, po nějaké době zastaví na stejné rychlosti. Navíc pokud člověk nezná Muppeti universum, tak mu hodně věcí unikne, a protože u nás se jejich show zrovna moc nevysílala, tak

známe jen pár videí z youtube. Proto je v Amerických filmových magazínech hodnocena znatelně lépe než u nás.

Každopádně celý film vás doprovázejí milé poslouchatelné melodie a vedle nich si občas všimnete docela nápadné reklamy na Redbull a film Cars 2... Za zmínku by také rozhodně stálo říci, že jedna z písní jménem „Man or muppet“ byla oceněna Oscarem.

Co říci o filmu na závěr? Muppeti nejen že jsou vcelku dobrým filmem, jsou také výbornou reklamou na Redbull.

Ivan Štrobl, (2. B)

THE MUPPETS

ZVÍŘATA

Rekordy a zajímavosti ze světa zvířat

Kdo je...

...největší silák?

Většina z nás si nejspíš vybaví mravence. Ale zdání klame! Zatímco mravenec unese náklad až 50krát těžší než jeho váha, brouk, právem nazývaný Goliáš, je na tom ještě o poznání lépe, unese až 850krát těžší předměty, než váží on sám. Pro člověka (o hmotnosti 80 kg) by to znamenalo, že musí unést neuvěřitelných 68 tun!

...,nejpřítečnější kočička?!

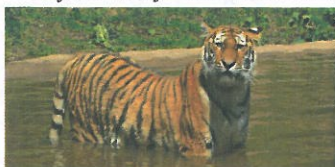
Tygřice v Nepálu spořádala během pouhých 8 let 437 lidí. Na oplátku byla zastřelena v roce 1911.

...,psí obr?!

Doga Gibson měřící asi 109 cm v kohoutku a vážící 111 kg se stala největším psem. Tento drobeček dříve zlikvidoval za měsíc půl metráku potravy. Gibson se stala miláčkem médií a filmovou celebritou. Bohužel rok 2009 byl pro ni osudný; podlehl rakovině kostí.

...,největší vůl?

Největší vůl je Field Marshall.

Avšak rozhodně se nejedná o člověka, jak by se mnozí mohli domnívat. Vítěz této kategorie má totiž skutečně 4 nohy a pochází z Velké Británie. Měří 202 cm a váží 1 578 kg. Prý denně spořádá až 9 kg prvotřídní potravy.

...,největší louda?!

První místo s přehledem obsazuje mořský koník, který je s 2,5 centimetru za minutu jednoznačným vítězem.

Andrea Čubelová 6.A

Rodiny nejlepšího přítele člověka

V tomto seriálu o psích plemenech, rozdělených do jednotlivých skupin podle FCI (Fédération Cynologique Internationale), bych vás ráda seznámila s několika zástupci těchto skupin. Skupin máme celkem 10 a samostatnou skupinu tvoří plemena psů zatím neuznaná FCI. Pod každou skupinu spadá mnoho psích plemen, ale samozřejmě zde budu uvádět jen ta nejznámější, protože jinak by se Vincent mohl rovnou stát kynologickým časopisem. První skupinou FCI je skupina:

OVČÁČTÍ A HONÁČTÍ PSI

Ovčáčí psi byli šlechtěni k úzké spolupráci s člověkem jako pomocná síla k ovládnutí dobytka. Proto jsou to i dnes psi velmi učenliví, pracovití a vhodní k všestrannému výcviku. Potřebují spoustu pohybu a zaměstnání, takže jsou to psi vhodní pro aktivní lidi.

Honáčí psi sloužili k hnání převážně hovězího dobytka. Nejsou tak snadno ovladatelní jako ovčáci. Jsou velice chápaví a chytří, ale umí být dosti svěhlaví, takže jim trvá trochu déle, než na povel poslechnou.

AUSTRALSKÝ OVČÁK

Australský ovčák je pes s nadpru-

měnou inteligencí, zaujímá jedno z prvních míst v žebříčcích IQ mezi všemi psy. Má ve svých genech silně zakotvený pastevecký a ochranný pud. Je výborným rodinným společníkem, ale je také hodně závislý na své rodině a miluje kontakt s člověkem, proto není vhodné chovat ho venku v kotci.

BORDER KOLIE

Stejně jako australský ovčák, i border kolie jsou velmi inteligentní a učenliví psi, vhodní ke všem psím sportům. Border kolie jsou prací přímo posedlé, proto je velmi důležité jim dopřát dostatek pohybu a zaměstnání. Barevné variety border kolie

jsou velice rozličné, přípustné jsou v podstatě všechny barvy, nikdy by však nemělo výrazně převládat bílé osrstění. Péče o srst je poměrně nenáročná.

NĚMECKÝ OVČÁK

Německý ovčák je velice odvážný a sebevědomý. Je to skvělý hlídač a ochránce, protože je naprosto oddaný. Od přírody je tento pes vázán na své teritorium, takže nemá tendenci utíkat. Srst ovčáka je dvouvrstvá a vyskytuje se ve variantách krátké a dlouhé. V dnešní době je využíván k práci u policie, hlídání objektů nebo při sportovní kynologii, kde dosahuje skvělých výsledků.

ŠELTIE

Šeltie jsou velmi inteligentní a temperamentní psi, k cizím lidem ostražití, ale nikdy ne agresivní nebo nervózní. Šeltie jsou velmi podobné koliím, avšak jsou znatelně menší. Mají krásnou nepromokavou srst, která však vyžaduje pravidelné kartáčování. Často se s nimi setkáme na závodech agility, kde díky své rychlosti a inteligenci dosahují nejvyšších umístění.

Karolína Prokopová (6.A)

VĚDA A TECHNIKA

Vědecké a technické novinky

Houslové struny z pavoučích vláken

Profesor Shigeyoshi Osaki z japonské Nara Medical University hraje na housle, jejichž struny vyrobil z pavoučích hedvábí. Struny prý v těch správných rukou mají krásný zvuk. Osaki si v pavoučích vlákna hraje už 35 let. Dosud na jejich bázi navrhl např. neprůstřelnou vestu nebo nitě určené pro chirurgické šití. Také spletl z pavoučích vláken lano, které uneslo závaží o hmotnosti až 600 kg. Housle údajně vytvořil proto, aby možnosti technologie přiblížil nejen nadšencům, ale i běžným lidem.

V Cambridgi objevili „postelový hrob“

Britští archeologové objevili při výkopových pracích poblíž Cambridge hrob s kostrou dospívající dívky ze 7. století, která byla uložena v okrasné

posteli spolu se zlatým křížem posetým granáty, železným nožem a váčkem plným skleněných perel. Podle odborníků představuje hrob neobvyklou anglosaskou pohřební praxi, o níž se stále ví jen velmi málo. V Británii bylo nalezeno zatím jen něco přes tucet těchto „postelových hrobů“. A nyní jde navíc pouze o druhý případ, kdy na hruď mrtvého byl umístěn kříž.

Nový iPad dorazil do Česka

Do českých obchodů dorazila třetí generace počítačového tabletu iPad. V oficiálním internetovém obchodu Applu smí jeden zákazník zakoupit maximálně dva přístroje, ceny startují na 12 290 Kč. V rámci druhé vlny se novinka začala prodávat v dalších 23 státech. Nový iPad je senzace se třemi milióny prodaných kusů. To je nejsilnější start iPadu v celé jeho historii. Třetí generace iPadu vypadá

stejně jako předchozí verze, ale má vyšší výkon a řadu nových funkcí. Vylepšený je především displej, který dokáže zobrazit více detailů. Novinkou je také natáčení Full HD videa pět megapixelovým fotoaparátem.

Jazyky bez čísel skutečně existují

Pirahové v Amazonii jsou skupinou asi 700 polokočovných místních obyvatel. Lingvista Cabala Everett z University of Miami tvrdí, že jejich jazyk neobsahuje číslovky. Ale nejen to – dotyční následkem toho opravdu neumí počítat. Pirahové žijí u řeky Maici (přítok Amazonky) v malých skupinách, kde bývá mezi 10–15 dospělými. Jejich jazyk obsahuje údajně jen tři slova pro určení kvantity:

Hoi – málo

Hoi + zvláštní apostrof – trochu více

Baagiso – hodně

Poslední zlatý zárez na poli handheldů

Před dvěma měsíci vyšel v Evropě nejnovější handheld od Sony – Playstation Vita a výkonem zůstává i ty nejnovější chytré telefony. Kromě filmů, fotek, hudby, wi-fi a 3G zvládá také hry na úrovni PS3 a ke všemu překvapil kupce i svou cenou. Místo očekávaných 14 000 Kč se jeho cena zlomila rovnou na polovinu, tedy 7000 Kč, je tudíž nezvykle levná, ale záhadou pro spousty lidí je, proč se tak pomalu prodává, pak tedy obzvláště v Japonsku, kde se prodává dokonce rychleji její starší verze PSP 3000. ... Problémem PSVity jsou výše zmíněné chytré telefony, které sice stojí mnohem více, ale zjevně lidé raději hrají na cestách hry jako Angry birds. Někteří prohlašují, že se PSVita sice zapíše do dějin jako výkonný handheld, ale také jako poslední, protože postupně tato přenosná zařízení vymění chytré telefony. Ale i přes všechny potíže toto neobyčejně výkonné zařízení boduje na mnohých výstavách.

Petra vodičková, (1. B)

Ivan Štrobil, (2. B)

Zasněžené vrcholky Krkonošské

Na lyžařský kurz jsme odjeli 11. března 2012. Sraz byl v 7:00 před gymnáziem. Když zde byli všichni a byla naložena poslední zavazadla, vyjel autobus směrem Žďár, kde měli nastoupit zbylí účastníci. Poté byli všichni pohodlně usazeni a na otázku pana profesora Okurky: „Jsme všichni?“ odpověděla posádka autobusu jednohlasně Ano! Konečně se autobus rozjel za vytouženým cílem nás všech. Do Pece jsme přijeli krátce po poledni, načež přijela rolba, aby nám ulehčila od lyží a batohů a vyvezla je na chatu. A nás čekal 2,5kilometrový pochod do kopce po stejné trase.

Chata Viktorka. Uviděli jsme ji hned, jak jsme vyšli z lesa. Stála uprostřed zasněženého kopce a upravená sjezdovka byla to jediné, co nás od ní dělilo.

Když se všichni zabydli v pokojích, následoval dlouho očekávaný okamžik – naše první lyžování. Pro někoho první v životě. Pro nás, zkušenější lyžaře, první v rámci lyžařského kurzu. Rozřadili jsme se do skupin ke svým instruktorům. Snowboardáči k panu prof. Okurkovi, začínající lyžaři k panu prof. Maděrovi nebo paní prof. Marshallové a ti pokročilejší k panu prof. Vaňkovi. Byl tu takový nepříjemný detail... Ten den nejezdily vleky, a tak jsme si celou sjezdovku museli vyšlápnout, a to jen proto, aby se pan profesor Vaněk přesvědčil, zda umíme správně pluzit.

Klíčovou událostí prvního večera bylo rozlosování všech do čtyř skupin. Modré, žluté, zelené a červené. V těchto skupinách jsme pak vymýšleli způsoby, jak zrealizovat úkoly nám zadané od profesorů, jako například: vymyslet bojový pokřik, udělat reklamu na lyžařský kurz nebo zahrát jeden díl z úspěšné řady Krkonošských pohádek. Takovýmto zábavným způsobem probíhaly veškeré tematické večery, jejichž součástí byly i vždy velmi zajímavé a inspirativní přednášky.

Ale zpět k lyžování. Druhý den už vleky vesele jezdily a my jsme se dostali k rychlejšímu typu lyžování, než jen pluzení. Stále jsme se však museli držet zpátky. Ráno i odpoledne. Teprve v úterý jsme dostali o něco více volnosti. Pan profesor Vaněk nás učil regulované jízdě a neustále na nás apeloval, abychom zavírali obločky a nenechali si to moc rozjet.

Skutečná zábava pro nás ale začala až v úterním odpoledním lyžování.

Ze školy jsme si s sebou přivezli několik párů „blejdů“ a pan profesor Vaněk usoudil, že nadešel jejich čas. Po krátkém poučení o tom, jak snowblade nastavit a nazout, jsme se přesunuli na sjezdovku a tam si naplno užívali lehkosti a ovladatelnosti těchto lyžiček. Nakonec jsme se na nich i dosyta vyblbnuli, když jsme ve dvojicích zkoušeli taneční kreace nebo jsme v řetězcích křížovali svah.

Byli jsme vděční, že se středeční odpolední lyžování nekonalo. I pan profesor Vaněk říkal, že v půlce výcviku bývá únava největší a stává se mnoho úrazů. Místo toho se hrály hry jako Bang, Šestá bere nebo Aktivita a zpívaly se písničky s kytarovým doprovodem pana profesora Okurky a paní profesorky Marshallové.

Ve čtvrtek byly pro zpestření programu zorganizovány závody ve slalomu. Závodníci se startovními čísly 1–31 jeden po druhém projížděli tratí se snahou získat co nejlepší čas. Na dramatickosti, která se s každým

kolem stupňovala, přibývalo i díky mohutnému hlasu pana profesora Maděry, jehož odpočítávání zakončené hlasitým zvoláním slova START! se rozléhalo snad po celém kopci. Večer proběhlo vyhlášení vítězů závodu v kategoriích nejlepší lyžař/lyžařka a nejlepší snowboardák/snowboardačka. Vítězové obdrželi kromě diplomu také poukázku na jistou peněžní částku, kterou pak mohli vyměnit za nějakou dobrotu v restauraci.

V pátek všichni lyžovali, jak jen to šlo, aby si poslední den užili co nejvíce. Natočila se poslední videa, abychom mohli posoudit, zda jsme učinili nějaký pokrok, a byly nám uděleny poslední rady jak být lepšími lyžaři. Večer se ještě vyhodnotily naše práce ve skupinách a po bouřlivém potlesku modrým, kteří se umístili jako 1., si všichni společně zazpívali originální verzi písničky Buráky, kterou speciálně upravil pan profesor Josef Vaněk. No, a na úplný závěr se zúčastnění kurzu převlékli do svých komických převleků a po přehlídce těchto masek (za všechny jmenujme např. Kat, Šmoulavé, Jeptiška, Pipi dlouhá punčocha nebo třeba členové kapely Kiss) následovala diskotéka, kde se hrály jen ty nejlepší hity české muziky.

Sobotní vstávání bylo poněkud obtížnější. Nicméně po snídani se všichni úspěšně dobalili, předali relativně uklizené pokoje. Všechny věci se naložily na rolbu stejně jako studenti, kteří se na kurzu potýkali s nějakým zraněním. No, a ti ostatní se opět vydali na cestu. Zanedlouho poté, co došli na její konec, přijel autobus, z jehož oken o několik minut později hleděli ven a buď v duchu, nebo nahlas se loučili s Viktorkou, s Pecí a nakonec s celými Krkonošemi.

Amálie Drimlová a Petra Vodičková (1.B/C)

*Príspevky do časopisu môže
psať kdokoli - radi je uvítame.*

PŘÍLOHA VELIKONOCE

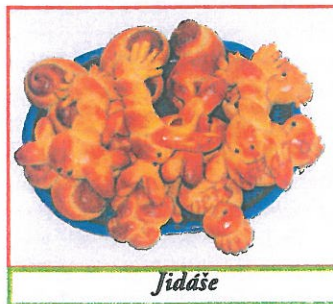
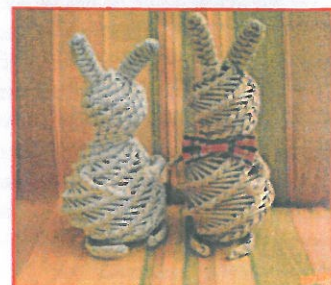
Velikonoce jsou si sice za námi, ale aby vám to nebylo líto, Vincent vám nabízí ohlédnutí za těmito svátky, proč jsme je vlastně oslavili a co vše je s nimi spojeno.

Velikonoční zvyky

NAŠE LIDOVÉ VELIKONOCE:

Jak víme, Velikonoce se podle křesťanské předlohy slaví jako připomenutí ukřižování Ježíše Krista a jeho následné z mrtvých vstání. A protože se toto všechno nestihlo udát za pouhý jeden den, proto Velikonoce – Velké noce.

V různých zemích se tato myšlenka symbolizuje jinak, u nás rozlišujeme jednotlivé dny se speciálním přívlastkem -> Škaredá (někdy i černá, nebo dokonce sazometná) středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Boží hod velikonoční, Velikonoční (někdy Červené) pondělí. To ví každý snad od mateřské školky. Ale ví také ten každý, proč tomu tak je a co by se podle daných tradic mělo dodržovat? Přenesme se teď proto do dob, kdy se typické, tradiční zvyky vytvářely a poctivě dodržovaly.

Jídáše

Škaredá středa - Člověk se nesmí mračit či zlobit, jinak tomu tak bude po všechny středy v roce.

Zelený čtvrtek - Hospodyňka vstane před východem slunce, omyje si obličej rosou, zamete dům a prach odnese na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy, a pokud ještě do slunce východu stihne sníst pečivo namazané medem, je chráněna před uškutím hady a žihadly vos. Odpoledne se nepracuje, pokud nejde o setí lnu či hrachu, kteréžto se v tento den doporučuje, a pečou se jídáše („motance“ z kynutého těsta). Také se nemá nic půjčovat a s někým se hádat. To aby se sporům vyhnulo a penízky se do domu přikutálely.

Vajíčkové květináče

Beránek

Velký pátek - Časně z rána jít se vykoupat do potoka, kde chlapi snaží se pusou vytáhnout kamínek, který pak levačkou hodí za sebe, aby se uchránili bolení zubů. Opět se nesmí nic půjčovat, neboť půjčená věc by se mohla očarovat. Při práci se se zemí hnout nesmí, stejně jako prádlo prát je zakázáno, neboť voda symbolizuje Kristovu krev. Od domu k domu se chodí s řehtačkami a to na ranní, polední i večerní zvonění, hospodyně pak připraveno mají sušené ovoce či drobný peníz.

Bílá sobota - Z ohořelých dřev se vytváří křížky, které se pokládají na pole, aby úrodné bylo. Popelem z posvěceného ohně se pak sypou louky. Leckterá domácnost také uhlíkem za trám přispěje, aby dům byl od požáru chráněn. Smejčí se a bílí, sváteční pokrm se připravují, pomlázka se plete a vajíčka i stavení se zdobí.

Boží hod Velikonoční - Jídlo se světi, aby se pak spravedlivým dílem rozdělilo i mezi případnou návštěvu. Velikonoční beránci se pečou, aby druhý den světnici zdobili a žaludek plnili.

Velikonoční pondělí - Chlapci od domu k domu chodí s opentlenou vířivou pomlázkou a malovaná vajíčka za říkanku a vyšetřání děvčat sbírají. Někteří dokonce na dívky a ženy před kostelem číhají. Někde pak v úterý oplátkou děvčata chlapce studenou vodou polévají.

VESELÉ VELIKONOCE aneb Jaký kraj, takový mrav, jaký stát, takové Velikonoce!

V některých koutech světa stojí velikonoční zvyky opravdu za pozastavení se:

Glódelig Píske! – Dánsko: Domy jsou ozdobeny zeleně a žlutě, děti posílají „škádlivé verše“. Krátké anonymní dopisy, na jejichž konci je určitý počet teček, znázorňující počet písmen ve jméně pisatele. Tato psaní jsou posílána, spolu s vloženou sněženkou, normální poštou. Pivovary vaří speciální, silnější pivo – velikonoční mok.

Cáisc Shona Daoibh! – Irsko: Všechna vajíčka snesená slepičkami na Velký pátek jsou označena křížkem, každý musí sníst alespoň jedno na Boží hod velikonoční. V ten den se také konají různé hry a soutěže jako například taneční o koláče nebo kutálení vajíček z kopce dolů pomocí

Jen počkej, zajíci

Pokračování na další stránce...

lžičky nebo bambusového klacíku. Na Bílou sobotu se pořádají tzv. slanečkové průvody, původně pořádané řezníky, kteří v tomto období půstu měli nejmenší tržbu. Konají se hlavně proto, aby se lidé i během půstu mohli pořádně zasytit.

Buona Pasqua! – Itálie: Hlavním předmětem oslav je jídlo. Třeba precíčky značí zkřížené ruce při modlitbě. Od začátku ledna do Popeleční středy se pořádá kameval, jehož součástí jsou samozřejmě nejrůznější masky, např. malé černé, představující duchy a čarodějnice. Symbolem kamevalu je obtloustý muž – hody a stará hubená žena – půst. Děti dostávají postavičku ženy se sedmi nohami, jako sedm týdnů půstu, jejíž jednu polovinu na konci první poloviny postního období zahodí, druhou si nechají. Říká se také, že Italové jsou zakladatelé čokoládových vajíček.

Linksmu Velyku! – Litva: Známa je „Velyku Senele“ – Velikonoční babička, která spolu se zajíčky pomocnicíky v kočáře roznáší všem dětem vajíčka. Hodným ozdobená, zlobivým nenabarvená. V Litvě se můžeme setkat i se zajímavými pověrami – v první den Velikonoc nesmíte spatřit žádnou jehlu, abyste se v létě nepotkali s hadem, nebo pokud zahřmí ještě před tím, než stromy mají pupeny, zlodějům jejich řemeslo moc nepokvete.

Priecīgas Lieldienas! – Lotyšsko: Vejce se používají především ke hrám. Zajímavá je především soutěž v rozkrápnutí vajíčka. Vytvoří se pár, každý dostane vlastní vajíčko a navzájem se snaží rozbít vajíčko soupeři. Komu pukne jako první, prohrál. Vítěz soupeří s dalším vítězem a tak pořád dokola, dokud nezůstane jediné nerozbité, vítězné vejce.

K těmto nejzajímavějším zvykům nutno dodat, že jinde v Evropě jsou Velikonoce velmi duchovní záležitostí a na křesťanskou stránku věci se klade velký důraz. Za zmínku také stojí, že u nás známé a oblíbené „pomlázkování“ (nebo chcete-li šlehání či mrskáni) se dodržuje i na Slovensku a v Polsku. Další země se spíše drží vajíčkové a zajíčkové tradice.

Anežka Prosecká, (6. A)

Velikonocemi to nekončí

Nepochybně si každý vybavíte slova, jež nám kladla na srdce paní profesorka Petru při hodinách výtvarné výchovy – ať se snažíme a dbáme na estetickou formu, aby se na naše výtvary koukalo hezky nejen nám, ale i ostatním a zároveň nechaly nějakou vzpomínku v čase.

I po Velikonocích jsou tahle slova velmi užitečná. I když si můžete říci, že čas na výzdobu vašeho interiéru velikonočními a originálními dekoracemi vypršel, není tomu tak. Neboť, podle pohanské tradice, jsou to svátky jara a to ještě zdaleka neskončilo! My bychom vám rádi poskytli několik tipů a nápadů, jak atmosféru těchto svátků udržet až do léta.

K Velikonocím patří nepochybně květinové dekorace. Typické jsou pučící březové větvičky nebo vázy, které září pod krásou narcisů a tulipánů. A chybět by neměly ani originální květináčky ve vaječných skořápkách, které dokreslí tomuto svátku jemnost. Princip spočívá pouze

ve vložení malého množství hlíny do skořápky vyfouklého vajíčka, do kterého podlej můžeme zasadit krokus nebo jinou jarní kytičku.

Pletení zajíčků jsou velmi estetické a tématičtí. Kdo by řekl, že pro výrobu této krásné zaječí siluety stačí pár tenounkých rouček z listů telefonního seznamu. Ty slouží jako proutky a pravidelným proplétáním jednotlivých proutků se začne rýsovat tvar něčeho z dálky vypadajícího jako figurka z hry člověče, nezlob se. Potom už jen upleteme ouška a nožičky s tlapkami, upevníme a pro jistotu přilepíme k tělíčku. Ve finále záleží už jen na naší fantazii, stačí-li nám mašlička na krku anebo si s konečným vzhledem chcete vyhrát a dotvoříte obličej i ostatní designové detaily, které jen a jen dopomůžou k rozzáření vaší atmosféry.

Třešničkou na dortu mohou být papírové spony na elegantní sepnutí ubrousků, které jsou součástí velikonočního prostírání.

To, jak si domov zútulníme, nezáleží jen na dnu v týdnu, měsíci či roce, ale také hlavně na prostředí,

Velikonoční ostrovy

Opravdu mají s Velikonocemi společný jenom název, ovšem to bohatě postačí k uvedení (záhadných) zajímavostí o tomto kousku matičky Země.

Obecné zeměpisné údaje:

Rozloha: 164 km²

Počet obyvatel: cca. 4000

Hlavní město: Hanga Roa

Místní název: Te Pito o te Henua („Pupek světa“) nebo také Rapa Nui („Velká země“)

Zřízení: od r. 1888 náleží státu Chile

Ubytování: v hl. městě, přibližně 300 Kč, kempování zakázáno

Ostrovem se můžete toulat libovolně, bez jakýchkoli poplatků za vstup. Jediné pravidlo, které musíte ctít, je nevstupovat na plošiny ahu (viz. níže)

Ostrovy se na první pohled mohou jevit jako zpustlé, moderní civilizací nedotčené, naopak domorodými kmeny poznamenané. Ve skutečnosti, hlavně v okolí hlavního města, zde nalezneme vyasfaltované silnice, obchody a restaurace, čerpačí stanice a jiná „zpříjemňovač“ turistických pobytů. Samozřejmě největší dominantou jsou velképá sousoší, tzv. ahu. Ve filmech, animovaných seriálech, a dokonce i v online hrách se nespočetkrát můžeme setkat s obrazy a podobami těchto soch zvaných moai, jejichž tváře jsou nasměrovány k oceánu. Nikdo skutečně neví, čeho jsou symbolem, na což se nabalují další nejasnosti jako proč a jak se dostaly tam, kde se nacházejí. Vlastně se jedná o podobné dohady jako

u Stonehenge, ovšem tentokrát nejde o menhiry, neboli velké kamenné kvádry, ale dokonce o kameny určitého tvaru, gigantické sochy. Může se jednat o bohy, které tehdejší obyvatelé, jejichž původ také není zcela znám, uctívali, nebo o podobu předků či jsou to vojáci, hlídající ostrov. Nutno poznamenat, že tyto útvary vznikly vytesáváním z vulkanické hominy kráteru Rano Ranaku. Úžasným místem je i Orongo – vesnice ptačích mužů. Do kamenů jsou zde vytesány motivy „Ptačího muže“. Kdysi se zde každoročně konala soutěž o tento titul. Na nedalekém ostrově Mutu nui zjara hnízdil pták, o jehož vejce soutěžící usilovali. Kdo s ním jako první dokázal připlavat zpět k ostrovu, mohl se na rok nazývat „Ptačím mužem“ a pobývat v Orongu.

Tradice přibližující prvotní kulturu domorodých národů jsou ve značné míře narušeny a zapomenuty. Jediné, co o nich vypovídá, je 21 podlouhlých dřevěných tabulek popsaných znaky rongo-rongo, které se ale dosud nepodařilo zcela a přesně rozluštit.

A čím jsou tyto ostrovy tak významné pro nás? Především díky jistému panu badateli se jménem Pavel Pavel, kterému se roku 1986 podařilo znázornit způsob, jakým se sochy mohly dostat na svá místa, do své podoby. Pomocí jednoduchých zákonů fyziky, matematiky, lan a 16 lidí (což byl veliký pokrok, vzhledem k původnímu předpokladu nejméně 100 lidí) rozpoehyboval jednu moai, a učinil tak další krok k poznávání historie pravěkých lidí primitivního myšlení.

v jakém ho udržujete... Pokud učtíte optimistickou atmosféru, věřte, že budete jamě nalaďeni a i vaše nálada bude značně veselější a vy se více necháte poddat relaxu.

Ne nadarmo se říká: „Jakej si to uděláš, takový to máš!“